

Tyto možnosti jsou následující:

1. Prezentování výsledků žáka na percentilové stupnici.
2. Prezentování výsledků žáka na standardizované stupnici s normálním (Gaussovským) rozdělením výsledků. Toho se dosahuje:
 - a) lineární transformací,
 - b) plošnou normalizací.

Percentilová stupnice

Nejčastěji se používá tzv. percentilové umístění nebo též percentilové pořadí nebo prostě jen percentil. Teoreticky vycházíme z toho, že všichni testovaní žáci (nebo hypoteticky populace, kterou zastupují) jsou uspořádáni do pořadí podle dosažených výsledků v testu (v B nebo RB) a jsou rozděleni na 100 stejně početných skupin s nejpodobnějšími výsledky. Percentil žáka je určen jako pořadí skupiny, ve které se nachází. Percentil tedy odpovídá procentu žáků, kteří dosáhli shodného nebo horšího výsledku. To je možné v rovině teoretické při uvažování o „nekonečné“ populaci žáků a výsledku testu na spojité škále. V realitě ani jedno, ani druhé neplatí. Nelze jednoznačně rozdělit testované žáky na stejně početné skupiny a rozdílných výsledků v testu lze dosáhnout jenom podle odpovídajícího bodování (např. pokud maximum bodů v testu je 27, je možné získat maximálně 28 různých výsledků).

V praxi didaktického testování je tedy percentil žáka vytvářen jako procento žáků, kteří dosáhli stejného nebo horšího výsledku (relativní kumulované četnosti). Toto procento je zaokrouhleno na celé číslo.

Pokud je vytvořen histogram četností na percentilové stupnici (viz graf v příkladu 4.67 pro test NIQES z příkladu 4.65), má sice stejnou podobu jako na stupnici hrubých skóre, ale za tu cenu, že vzdálenosti v grafu na vodorovné ose nejsou shodné, dokonce na krajích u hodnot percentilu 0 a 100 se vzhledem k zaokrouhlení tyto percentily opakují. Sledovaný žák, který dosáhl v testu 17 bodů, a tedy tomu odpovídající úspěšnosti 63 %, má odpovídající percentil 80.